

Αβέβαιο παρόν, μέλλον ανησυχητικό

«**Δ**εν θέλω να ξαναδώ πλοίο!» δήλωσε αγανακτισμένος ο πλοίαρχος του HEBEI SPIRIT, Cpt Jasprit Chawla. Και ποιος θα ήθελε, αν βρισκόταν στη θέση του; Οι δύο αξιωματικοί του VLCC (σελ. 26) καταδικάστη-

καν ως κοινοί εγκληματίες από το Ανώτατο Δικαστήριο της Ν. Κορέας. Με χειροπέδες συνοδεύτηκαν στη φυλακή για να εκτίσουν ποινή 18 μηνών ο ένας και 8 μηνών ο άλλος, μαζί με αληθινούς εγκληματίες. Η απόφαση του δικαστηρίου βασίστηκε σε ελαττωματική νομική ερμηνεία της δράσης του καπετάνιου Chawla και του υποπλοίαρχου Chetan, οι οποίοι δεν κατάφεραν να αποτρέψουν τη σύγκρουση του VLCC HEBEI SPIRIT – το οποίο, παρεμπιπτόντως βρισκόταν αρόδο – με μια «ακυβέρνητη» φορτηγίδα.

Ωστόσο, οι ενέργειές τους χαρακτηρίστηκαν ως υποδειγματικές από όλη τη ναυτιλιακή βιομηχανία, εκτός από το δικαστήριο της Ν. Κορέας. Το κορεατικό δικαστήριο θέλοντας να εξευμενίσει την οργή των πολιτών, επέλεξε να ανατρέψει προηγούμενη απόφαση αθώωσης, δρώντας με αυτό τον τρόπο «πολιτικά», καταπατώντας τα νομικά και ανθρώπινα δικαιώματα αυτών των ναυτικών – χωρίς δισταγμό.

Η αντίδραση της διεθνούς ναυτιλιακής κοινότητας υπήρξε άμεση και ομόφωνη: «Είναι σκανδαλώδες», είπαν όλοι με μια φωνή και υποσχέθηκαν τη συμπαράστασή τους, έως ότου οι δύο ναυτικοί αθωωθούν. Για τον Cpt Jasprit Chawla, και για τους απανταχού της γης ναυτικούς, όμως, το παρόν παραμένει αβέβαιο και το μέλλον φαντάζει τρομακτικό. Και πώς να μην είναι, όταν ο ναυτικός έχει καταντήσει ο αποδιοπομπαίος τράγος της ναυτιλιακής βιομηχανίας; Είτε πρόκειται για ρύπανση της θάλασσας, για επισκευές που δεν έγιναν, για συντήρηση, για χρόνους παραλαβής και παράδοσης, για το πλοίο, είτε για το φορτίο... Μια λίστα χωρίς τέλος.

Ορθώς λοιπόν οι ναυτικοί αισθάνονται αβεβαιότητα και φόβο για ένα επάγγελμα για το οποίο ήταν κάποτε υπερήφανοι και σήμερα τους φορά-

ει χειροπέδες. Η ναυτιλιακή κοινότητα μπορεί να είναι στο πλευρό τους, αρνείται όμως να τους προετοιμάσει σωστά και να βάλει το χέρι στην τσέπη όσο χρειάζεται. Εκείνοι που έχουν κάνει τους αξιωματικούς περιζήτητους και φωνάζουν για προσέλκυση νέων στο ναυτικό επάγγελμα, είναι οι ίδιοι που καπηλεύονται το σύστημα για σκοπούς πολιτικοοικονομικούς. Γυρίζουν την πλάτη στην εκπαίδευση, αποσυνδέουν τα Λύκεια και την κοινωνία από την αγορά εργασίας, αντιτίθενται στις αναβαθμίσεις και στις αξιολογήσεις, απαξιώνουν το ναυτικό επάγγελμα με μεγάλη ευκολία.

Ο Cpt Chawla το είπε ξεκάθαρα σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Lloyd's List: «Πριν από το ατύχημα θα συμβούλευα οποιονδήποτε να ακολουθήσει το ναυτικό επάγγελμα, ακόμα και τον γιο μου. Σήμερα θα τους απέτρεπα!». Πώς λοιπόν θα πειστεί, κύριε Ευθυμίου, «η γενιά των 700 ευρώ» (σελ. 48) να ακολουθήσει ένα επάγγελμα των 2.000, 5.000 ακόμα και των 10.000 ευρώ με κίνδυνο να βρεθούν στη φυλακή από τη μια μέρα στην άλλη; Εδώ κινδυνεύουμε να χάσουμε και τους ναυτι-

κούς που ήδη έχουμε. Δεν υπάρχει κοινή αντιμετώπιση ή γενικώς αποδεκτά πρότυπα και ο IMO, παρά την καλή διάθεση, δυστυχώς αποδεικνύεται ανήμπορος στην επιβολή διεθνών κανονισμών.

Το 5μελές Εφετείο της Πάτρας αθώωσε τελικά τον Κροάτη πλοίαρχο του CORAL SEA που κατηγορείτο για διακίνηση ναρκωτικών – απελάθηκε όμως από την Ελλάδα και αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να μην μπορεί να ταξιδέψει σε καμία χώρα της Ε.Ε. Και ενώ διερωτώμαστε «γιατί;», τείνουμε να πιστέψουμε ότι το σύνθημα των οργισμένων νέων, που βγήκαν στους δρόμους της Ελλάδας με αφορμή τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, «Εσείς μιλάτε για ζημιές. Εμείς μιλάμε για ζωές», ίσως να δίνει την απάντηση.

Καθή Χρονιά και Καθά Ταξίδια σε όλους.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ